

Ευάγγελος Βενιζέλος

**Θέσεις για το νέο μοντέλο ανάπτυξης και τη νέα
αναδιανομή**

30.10.2007

Στις «Είκοσι θέσεις για το ΠΑΣΟΚ και τη χώρα» είχαμε τονίσει:

- «Θέλουμε ένα ΠΑΣΟΚ που στηρίζει και προωθεί μία **οικονομία εξωστρεφή και ανταγωνιστική**, ένα **σύγχρονο μοντέλο ανάπτυξης, «πράσινο»**, βασισμένο στην καινοτομία και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του τόπου. Που στηρίζει την επιχειρηματικότητα, εγγυάται τη διαφανή λειτουργία της αγοράς, προστατεύει τον καταναλωτή από την ακρίβεια, πετυχαίνει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και αξιοποιεί σύγχρονες πηγές πλούτου για τη χώρα, η πιο σημαντική από τις οποίες είναι οι άνθρωποί της: Οι νέοι εργαζόμενοι, επιστήμονες και επιχειρηματίες, οι νέοι αγρότες, οι ερευνητές που προωθούν τη γνώση στην Ελλάδα και το εξωτερικό και θέλουν να προσφέρουν στον τόπο τους. Ένα ΠΑΣΟΚ που γνωρίζει ότι η αγορά από μόνη της δεν λύνει το πρόβλημα της ανεργίας, της φτώχειας, της ανισότητας, της οικολογικής ανισορροπίας. Αντίθετα γνωρίζει καλά ότι αυτά είναι πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα που μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μέσα από ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου.
- Θέλουμε ένα ΠΑΣΟΚ με **οικολογική συνείδηση**, που προσθέτει την περιβαλλοντική παράμετρο σε όλες τις πολιτικές του και έχει πλήρη συνείδηση ότι αυτό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβίωση της ανθρωπότητας. Ένα ΠΑΣΟΚ που γνωρίζει ότι ο κόσμος μας δεν είναι αναλώσιμος και δεν ανήκει μόνο σε μας αλλά και στα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας. Γεγονός που επιβάλλει ένα νέο τρόπο ζωής και ριζική αναθεώρηση της ατομικής και συλλογικής μας συμπεριφοράς.
- Θέλουμε ένα ΠΑΣΟΚ που **γνωρίζει να σέβεται το ιδιωτικό και να υπερασπίζεται το δημόσιο**: Το δημόσιο αγαθό, το δημόσιο χώρο, τα δημόσια δίκτυα, την καθολική δημόσια υπηρεσία, το κοινωνικό και συλλογικό συμφέρον απέναντι στο ατομοκεντρικό και το συντεχνιακό. Ένα ΠΑΣΟΚ που σέβεται τα εργασιακά δικαιώματα και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Ένα ΠΑΣΟΚ που διασφαλίζει για όλους το εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης, τα ασφαλιστικά δικαιώματα, το δημόσιο αγαθό της υγείας. Ένα ΠΑΣΟΚ που θέτει ως προτεραιότητα την προστασία του παιδιού και όλων των μορφών οικογένειας και δίνει υπόσταση στα δικαιώματα των αναπήρων.
- Θέλουμε ένα ΠΑΣΟΚ που πιστεύει σ' **ένα νέο κοινωνικό κράτος**. Ένα κράτος που λειτουργεί αναπτυξιακά, αλλά ταυτόχρονα και αναδιανεμητικά. Ένα κοινωνικό κράτος που διασφαλίζει την πλήρη απασχόληση και προστατεύει τα συμφέροντα των εργαζομένων, των ανέργων, των συνταξιούχων, των αγροτών, των χαμηλών, αλλά και των μεσαίων οικονομικών στρωμάτων που συμπίεζονται διαρκώς. Ένα ΠΑΣΟΚ που σέβεται την εργασία και όλες τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου και φροντίζει για την αύξηση και την δίκαιη κατανομή του εθνικού πλούτου».

Στην ομιλία μου στο Εθνικό Συμβούλιο, στις 6 Οκτωβρίου 2007, είχα τονίσει μεταξύ άλλων :

«Η δεύτερη προϋπόθεση της νίκης είναι η συγκρότηση μιας **νέας κοινωνικής πλειοψηφίας**, πάνω όμως σε μια απλή και ισχυρή πολιτική συμφωνία. Χωρίς λευκές επιταγές.

Αυτό προϋποθέτει ένα **ολοκληρωμένο σχέδιο για τη χώρα**, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το κράτος, την οικονομία και την κοινωνία.

Το πρόβλημα των σοσιαλιστικών κομμάτων εξουσίας στην Ευρώπη είναι πως δεν πείθουμε εύκολα τους πολίτες, γιατί οι πολίτες είναι δύσπιστοι. Δυσκολεύονται να αποδεχθούν ότι μπορεί να εφαρμόζεται μια κυβερνητική πολιτική, που είναι ταυτόχρονα και **αναπτυξιακή και αναδιανεμητική**.

Ότι μπορεί να εφαρμόζεται μια κυβερνητική πολιτική που ολοκληρώνει το ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος, σεβόμενη ταυτόχρονα τα στενά δημοσιονομικά όρια του Συμφώνου Σταθερότητας. Μια πολιτική που είναι εξωστρεφής και ανταγωνιστική σε σχέση με την οικονομία, αλλά ταυτόχρονα στοχεύει στη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ο πολίτης φοβάται ότι οι καλές προθέσεις και οι εύκολες προεκλογικές εξαγγελίες προσκρούουν πάρα πολύ γρήγορα, μετά το σχηματισμό μιας σοσιαλιστικής κυβέρνησης, στο φραγμό και το άγχος της δημοσιονομικής πολιτικής, που τελεί υπό τον αυστηρό και διαρκή έλεγχο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και γενικότερα των ευρωπαϊκών οργάνων.

- Οφείλουμε συνεπώς να ξεκαθαρίσουμε πρωτίστως στο μυαλό μας και στη συνέχεια στους πολίτες, με πολιτικό ήθος, τη στιγμή που πρέπει και με ειλικρίνεια, ότι μια άλλη πολιτική είναι πράγματι εφικτή μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Ότι μπορούμε να εφαρμόσουμε μια πολιτική που διασφαλίζει ταυτοχρόνως:
 - Υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και άρα **αύξησης του εθνικού πλούτου**
 - **Οικολογική** ευαισθησία και διορατικότητα
 - **Αναδιανομή** του κοινωνικού πλεονάσματος υπέρ των φτωχότερων, αλλά και υπέρ των μεσαίων εισοδημάτων που συμπίπτουν διαρκώς
 - **Ολοκλήρωση των δομών του κοινωνικού κράτους**, με βάση την αδιαπραγμάτευτη λογική του δημόσιου αγαθού στην υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, το ασφαλιστικό σύστημα, τα δημόσια δίκτυα, τις καθολικές δημόσιες υπηρεσίες. Στα μεγάλα θέματα του κοινωνικού κράτους πρέπει να ξαναβρούμε το κομμένο νήμα και τη χαμένη δυναμική της δεκαετίας του '80, της δεκαετίας των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου.

Για να το πετύχουμε αυτό χρειαζόμαστε δύο βασικά πράγματα:

- Πρώτον, σαφές **εθνικό μοντέλο ανάπτυξης** που εξειδικεύεται σε κάθε περιφέρεια.
- Δεύτερον, σαφή **φορολογική πολιτική αναπτυξιακού και κοινωνικού, δηλαδή αναδιανεμητικού χαρακτήρα** βασισμένη όχι μόνο στην αλλαγή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων, αλλά και στην αλλαγή της εσωτερικής κατανομής των έμμεσων φόρων, ώστε να προστατεύεται το εισόδημα και το καλάθι των χαμηλότερων και μεσαίων εισοδημάτων, για το οποίο ο πραγματικός πληθωρισμός τρέχει με ρυθμό πολύ υψηλότερο του επίσημου.

Η Ελλάδα είναι μια ευλογημένη χώρα. Αλλά είναι μια χώρα με προβλήματα και υστερήσεις. Μια χώρα που ανήκει στον κύκλο των πιο αναπτυγμένων χωρών όχι μόνο της Ευρώπης, αλλά του κόσμου και ταυτόχρονα μια χώρα με διαρθρωτικά προβλήματα στην παραγωγική της δομή. Με θεσμικές και πολιτικές ελλείψεις, με πολιτιστικές πολλές φορές υστερήσεις, με γοητευτικές, αλλά συχνά παραλυτικές αντιφάσεις.

Η Ελλάδα όμως μπορεί να κάνει τη διαφορά. Να διατηρήσει όλα τα πλεονεκτήματά της και να μετατρέψει τα μειονεκτήματά της σε συγκριτικό πλεονέκτημα για την εφαρμογή ενός μεταβιομηχανικού μοντέλου ανάπτυξης.

Το μεγαλύτερο απόπημα του κ. Καραμανλή είναι ότι δε διαθέτει κανένα σχέδιο για τη χώρα, για το κράτος, την οικονομία, την κοινωνία. Αυτό είναι ακόμα χειρότερο και από την ύπαρξη ενός κακού σχεδίου.

Σε αυτή τη λογική της τυχαίας συντηρητικής διαχείρισης, της ταξικής επιλογής και της αντίστροφης αναδιανομής σε βάρος των ασθενέστερων, εμείς αντιτάσσουμε τη λογική ενός ολοκληρωμένου σχεδίου για τη χώρα:

- Ενός σχεδίου οικονομικής, κοινωνικής και οικολογικής ανάπτυξης.
- Ενός σχεδίου βασισμένου στη γνώση, την παιδεία, την καινοτομία, τα φυσικά και ιστορικά πλεονεκτήματα που έχουμε ως χώρα, την αειφορία.
- Ενός σχεδίου για την ανταγωνιστική και εξωστρεφή οικονομία, αλλά και για μια συνεκτική κοινωνία ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- Ενός σχεδίου βασισμένου στο σεβασμό της εργασίας και των εργασιακών δικαιωμάτων. Στην επιδίωξη της πλήρους απασχόλησης, που πρέπει να ξαναβγει στην επιφάνεια χωρίς η ευρωπαϊκή σοσιαλιστική αριστερά να ντρέπεται για τις κεύνσιανές καταβολές της.
- Ενός σχεδίου βασισμένου στην υποστήριξη της επιχειρηματικότητας και στην ανόθευτη και ελεύθερη λειτουργία της αγοράς υπό το ρυθμιστικό έλεγχο του κράτους. Η επιχειρηματικότητα δεν αφορά τους λίγους μεγάλους. Αφορά τους πάμπολλους μικρούς, πολύ μικρούς και μικρομεσαίους. Αφορά τους επαγγελματίες, τους νέους επιστήμονες, τους νέους αγρότες.
- Ενός σχεδίου βασισμένου σε μια εθνική κοινωνική συμφωνία που προσφέρει εργασιακή ειρήνη, σταθερό οικονομικό πλαίσιο, με αντάλλαγμα τη δίκαιη αμοιβή της εργασίας και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Αυτό σημαίνει γενικό συμφέρον και αριστερή προοδευτική διαχείριση του γενικού συμφέροντος.

Το κοινωνικό κράτος δεν είναι για μας ένα άθροισμα ιδρυματικών παροχών. Είναι ένα ολοκληρωμένο μοντέλο ανάπτυξης που συμβάλλει στην αύξηση του ΑΕΠ, που δημιουργεί θέσεις απασχόλησης, που εγγυάται καλή ποιότητα ζωής για όλους.

Ολοκληρωμένο σχέδιο για την κοινωνία και την οικονομία σημαίνει κάτι πολύ περισσότερο από τα τετριμμένα για υποδομές, έργα, χρηματοδοτήσεις, ΚΠΣ, πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, οικονομικές και δημοσιονομικές σχέσεις μεταξύ κεντρικής διοίκησης και αυτοδιοίκησης.

Σημαίνει ηθική, συναισθηματική, ιδεολογική και αξιακή δέσμευση του ΠΑΣΟΚ, όταν θα είναι κυβέρνηση, αλλά και σήμερα που είναι αντιπολίτευση, πως θα απαντά σε

όλα τα κρίσιμα διλήμματα με τον πιο προοδευτικό, τον πιο φιλολαϊκό, τον πιο αριστερό τρόπο».

Σήμερα εξειδικεύουμε, με αναφορά και σε συγκεκριμένα παραδείγματα, τις θέσεις μας για την οικονομία, την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή, ενόψει της Εθνικής Συνδιάσκεψης:

Συνδέουμε το σχέδιο μας για την αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ με ένα ευρύτερο σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

- **Ο κόσμος αλλάζει-το ΠΑΣΟΚ αλλάζει για να αλλάξει τη χώρα**

Οι στόχοι μας :

- **Ισχυρή και Ανταγωνιστική Οικονομία**
- **Δίκαιη Αναδιανομή εισοδήματος και ευκαιριών**
- **Αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος – Ένα νέο «αναπτυξιακό κοινωνικό κράτος»**

Ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης

Η ισχυρή και ανταγωνιστική οικονομία προϋποθέτει ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης. Αυτό αφορά πρωτίστως τις δημόσιες πολιτικές και τους θεσμούς που πρέπει να διαμορφώνουν ένα ασφαλές, σταθερό και διαφανές πλαίσιο για τη συνολική λειτουργία της οικονομίας και τις πρωτοβουλίες του ιδιωτικού τομέα με στόχο την αύξηση του εθνικού πλούτου και την δίκαιη αναδιανομή του.

Το νέο αυτό μοντέλο ανάπτυξης λαμβάνει υπόψη του όλα τα διεθνή και ευρωπαϊκά δεδομένα και ιδίως τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες τάσεις της διεθνούς οικονομίας.

Στο πλαίσιο αυτό προσπαθεί να εντάξει και να μετατρέψει σε συγκριτικά πλεονεκτήματα τα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας που υστερούν ή διαφοροποιούνται σε σχέση με το κλασικό ευρωπαϊκό μοντέλο ανάπτυξης (Υψηλός αριθμός αυτοαπασχολούμενων, μέγεθος πρωτογενούς τομέα και μεγάλος αριθμός αγροτών, μικρό και πολύ μικρό μέσο μέγεθος επιχείρησης κ.ο.κ.).

Η δίκαιη αναδιανομή θα στηρίξει ένα νέο, αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος που εξασφαλίζει ίσες ευκαιρίες και ίση πρόσβαση στα δημόσια αγαθά χρειάζονται ισχυροί μηχανισμοί αναδιανομής υπέρ των πολλών, κυρίως μέσω ενός αποτελεσματικού και

δίκαιου φορολογικού συστήματος. Ένα τέτοιο αναπτυξιακό κοινωνικό κράτος παράγει ευκαιρίες επενδύσεων και λειτουργεί ως κοίτασμα απασχόλησης.

Το νέο μοντέλο ανάπτυξης για μια ισχυρή οικονομία απαντά και υπερβαίνει τις στρεβλώσεις του **σημερινού μοντέλου ανάπτυξης**, το οποίο είναι τυχαίο, ανεπαρκές και δεν μπορεί να αντέξει στο νέο διεθνές περιβάλλον.

Οι **στρεβλώσεις** του είναι ήδη ορατές:

- υψηλή ανεργία
- συμπίεση των εισοδημάτων της μεσαίας τάξης και δημιουργία «νέας φτώχειας»
- σημαντικά δημοσιονομικά ελλείμματα και υψηλό δημόσιο χρέος
- σημαντικά ελλείμματα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών
- χαμηλή ανταγωνιστικότητα προϊόντων και υπηρεσιών
- τεχνολογική υστέρηση, υπανάπτυξη στους τομείς έρευνας και τεχνολογίας
- χαμηλές εξαγωγές
- κρίση της αγροτικής οικονομίας

Το νέο μοντέλο ανάπτυξης πρέπει να στηρίζεται:

- στην οικολογική ευαισθησία και την αειφορία (πράσινο μοντέλο)
- στη γνώση,
- στο «ανθρώπινο κεφάλαιο»,
- στο επιστημονικό δυναμικό,
- στην εξειδικευμένη και καλά αμειβόμενη εργασία,
- στην πλήρη απασχόληση,
- σε επώνυμα προϊόντα ποιότητας με υψηλή προστιθέμενη αξία,
- σε επιχειρήσεις εξωστρεφείς, που επενδύουν σε νέα προϊόντα
- στην υψηλή ποιότητα των υπηρεσιών,
- στον τουρισμό που υπερβαίνει το κλασικό μεσογειακό μοντέλο των μαζικών θερινών διακοπών,
- στην «τριτογενοποίηση» της αγροτικής οικονομίας και την ενίσχυση των αγροτοβιομηχανικών δραστηριοτήτων.

Το νέο μοντέλο ανάπτυξης και το συνολικό σχέδιο για τη χώρα καθίσταται αντικείμενο μιας **Εθνικής, Αναπτυξιακής και Κοινωνικής Συμφωνίας** με όλους τους κοινωνικούς εταίρους. Κινητοποιούμε την κοινωνία, την αγορά, τους πολίτες. Συμφωνούμε το σταθερό πλαίσιο της ανάπτυξης και της αναδιανομής. Στη συμφωνία αυτή δεν μετέχουν μόνο οι εταίροι που υπογράφουν τις εθνικές γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αλλά όλοι: οι αυτοαπασχολούμενοι, οι επιστήμονες, οι αγρότες, οι νέοι κλάδοι της οικονομίας, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι κοινωνικές και οικονομικές δυνάμεις της περιφέρειας, οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι.

Η Δημόσια παρέμβαση μας στην Οικονομία – Τα τέσσερα εργαλεία για νέα οικονομική ανάπτυξη και νέα αναδιανομή

1. Αγορά

Η αγορά για εμάς είναι θεσμός, δεν είναι φυσικό φαινόμενο και λειτουργεί – όπως σε όλα τα ευνομούμενα κράτη - με ευθύνη της Πολιτείας. Η Πολιτεία θέτει τους κανόνες του παιχνιδιού, δεν είναι η ίδια παίκτης της αγοράς.

Τους κανόνες λειτουργίας τους θέτει συνεπώς η ίδια η Πολιτεία χάριν του γενικού συμφέροντος και δεν τους αποφασίζει η αγορά. Αυτό αφορά θέματα, όπως τα θεσμικά δικαιώματα εργαζομένων και εργοδοτών, την προστασία του περιβάλλοντος, την προάσπιση της δημόσιας υγείας, την προστασία του καταναλωτή, τους μηχανισμούς ελέγχου που θέτουν εκτός αγοράς εκείνους που παραβιάζουν τους κανόνες.

Από το ποιοτικό βάθος των κανόνων αυτών και την τήρησή τους κρίνεται η αριστερή και η δεξιά αντίληψη για τις αγορές.

Εμείς ανοίγουμε τις αγορές, είμαστε εξωστρεφείς και το εργαλείο που θα χρησιμοποιήσουμε είναι ένα: **Οι προδιαγραφές λειτουργίας των αγορών.**

Στόχος είναι, εντός της επόμενης πενταετίας, η Ελλάδα να έχει αναδειχθεί σε κέντρο παροχής και εξαγωγής υπηρεσιών υψηλής ποιότητας στην ευρύτερη περιοχή και σ' όλο τον κόσμο.

Για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός θα πρέπει η χώρα να προχωρήσει σε ευρείας κλίμακας επενδύσεις στην ανταγωνιστικότητα του ανθρώπινου δυναμικού της. Αυτό σημαίνει: **Υπηρεσίες υψηλής ποιότητας στους τομείς:**

- i. Των χρηματοπιστωτικών δραστηριοτήτων
- ii. Του τουρισμού και αγροτουρισμού
- iii. Των περιβαλλοντικών μελετών
- iv. Της πληροφορικής
- v. Της εκπαίδευσης με άξονα το αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο που αναπτύσσει διεθνείς συνεργασίες
- vi. Της ναυτιλίας
- vii. Του εμπορίου κλπ.

Στόχος επίσης είναι η Ελλάδα μέσα στον ίδιο χρονικό ορίζοντα της 5ετίας να γίνει διεθνής κόμβος συνδυασμένων μεταφορών, ως κέντρο συνάντησης μεταφορικών αναγκών τριών ηπείρων.

2. Φορολογικό Σύστημα

Το βασικό ζήτημα για το φορολογικό σύστημα είναι η ποιοτική του στόχευση. Η στήριξη μέσω του φορολογικού συστήματος του νέου μοντέλου ανάπτυξης και της νέας αναδιανομής. Αυτό οδηγεί αφενός στην αύξηση των δημοσίων εσόδων, αφετέρου δε στην σταθερότητα, την απλότητα και τη διαφάνεια του συστήματος.

Στόχος μας είναι ένα φορολογικό σύστημα διαφανές, απλό, αναπτυξιακό, κοινωνικά δίκαιο και συμφωνημένο. Αποκαθιστούμε τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ Κράτους και φορολογούμενου. Προτείνουμε τη σύναψη μιας **«Εθνικής Συμφωνίας Φορολογικής Εμπιστοσύνης»**. Θεωρούμε εκ των προτέρων τον φορολογούμενο ειλικρινή. Καταργούμε τις περαιώσεις και κάθε μορφή αντικειμενικού προσδιορισμού των εισοδημάτων. Διενεργούνται μόνον δειγματοληπτικοί έλεγχοι και έλεγχοι οπωσδήποτε σε περιπτώσεις σοβαρών φορολογικών παραβάσεων. Για την απλοποίηση του συστήματος καταργείται η υποχρέωση υποβολής φορολογικών δηλώσεων για μισθωτούς και συνταξιούχους που το μηνιαίο εισόδημά τους είναι αφορολόγητο. Μειώνεται επίσης η φορολογία των νομικών προσώπων στην περίπτωση αύξησης της απασχόλησης και αύξησης των επενδύσεων. Αντιθέτως, φορολογούνται τα διανεμόμενα κέρδη ως εισόδημα φυσικών προσώπων.

Για ένα αριστερό κόμμα εξουσίας αυτό είναι το βασικό εργαλείο της αναδιανομής.

3. Αναπτυξιακή Πολιτική

Τα παλιά συγκριτικά πλεονεκτήματα της φθηνής εργασίας έχουν γίνει συγκριτικά μειονεκτήματα για τη χώρα. Κινδυνεύουμε με συνεχείς υποβιβασμούς στην κλίμακα των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της παγκόσμιας οικονομίας. Κινδυνεύουμε να παράγουμε προϊόντα και υπηρεσίες χωρίς ενσωματωμένη προστιθέμενη αξία λόγω καινοτομίας ή τεχνολογίας.

Χρειαζόμαστε ένα δυναμικό παραγωγικό μοντέλο που να είναι συνεπές με τα νέα, δυναμικά συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Γι' αυτό η αναπτυξιακή πολιτική που επιβάλλεται να ακολουθήσει η χώρα ως κριτήριο για την κατανομή των αναπτυξιακών πόρων είναι:

- i. Να αυξηθούν οι ανθρώπινοι πόροι (τώρα μόλις 18%)
- ii. Να αυξηθούν οι παραγωγικές επενδύσεις (τώρα μόλις 22%)
- iii. Οι ευρείας κλίμακας υποδομές να χρηματοδοτούνται (και άρα οι πόροι του Κ.Π.Σ. να κατανέμονται) προκειμένου να υποστηρίξουν εξειδικευμένα τις αναπτυξιακές πολιτικές.

Εκτός από τις υπηρεσίες κεντρικός στόχος επίσης της νέας αναπτυξιακής πολιτικής είναι:

- i. Τα αγροτικά προϊόντα υψηλής ποιότητας.
- ii. Τα προϊόντα μεταποίησης υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Δίνουμε δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα:

§ Προτείνουμε τη μετατροπή των κριτηρίων του σύνθετου ευρωπαϊκού δείκτη καινοτομίας σε δέσμη φορολογικών απαλλαγών και κινήτρων για όλα τα νομικά και φυσικά πρόσωπα, που συνδέονται με την καινοτομία. Θα υπάρξει πλήρης φορολογική απαλλαγή κάθε καινοτομικής δραστηριότητας. Ενισχύονται από ερευνητές, spin-off, μέχρι επιχειρήσεις εντάσεων κεφαλαίου ή/και εργασίας, επιχειρήσεις υψηλής αλλά και ακόμη χαμηλής έντασης τεχνολογίας.

§ **Πράσινη «γραμμή» στη φορολογική νομοθεσία:** Φοροαπαλλαγές, κίνητρα, επιδοτήσεις, για όλα όσα προωθούν άμεσα ή έμμεσα την «πράσινη» ανάπτυξη: Από τα υβριδικά αυτοκίνητα για τα οποία ισχύουν σχετικά μέτρα, μέχρι το ενεργειακό κτίριο και τα αντιρρυπαντικά φίλτρα. Συγκεκριμένα, η θεωρούμενη «πράσινη» δαπάνη, θα εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημα, είτε αφορά φυσικά είτε νομικά πρόσωπα. Οι επενδύσεις που αφορούν την πράσινη επιχειρηματικότητα ενισχύονται με επιχορηγήσεις ή/και φοροαπαλλαγές. Οι ρυπαίνουσες δραστηριότητες επιβαρύνονται για το κόστος αποκατάστασης. Το κράτος δίνει πρώτο το παράδειγμα ξεκινώντας από τις ΔΕΚΟ και τα δημόσια κτίρια εφαρμόζοντας όλες τις περιβαλλοντικές προδιαγραφές που προωθεί στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

4. Νέο Κοινωνικό Κράτος

Η νέα ισχυρή και ανταγωνιστική οικονομία στηρίζεται στο και στηρίζει το νέο κοινωνικό κράτος.

Το νέο αποτελεσματικό Κοινωνικό Κράτος είναι:

- § «μεγαλύτερο» στον κοινωνικό τομέα, τις κοινωνικές υπηρεσίες και τα δημόσια αγαθά (παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, πρόνοια και εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης, δημόσιες συγκοινωνίες κλπ.)
- § «μικρότερο» στον τομέα της επιχειρηματικότητας
- § «καλύτερο» στην εξυπηρέτηση του πολίτη

Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος χρειάζεται πάνω απ' όλα ένα ΚΥΜΑ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ στη Δημόσια Διοίκηση, ζήτημα για το οποίο θα μιλήσουμε ειδικά.

Προτείνουμε **τρεις συγκεκριμένες πρωτοβουλίες** που δείχνουν τη σημασία του νέου αναπτυξιακού κοινωνικού κράτους:

α. **Την ίδρυση «Ταμείου Νέας Γενιάς» με την επωνυμία «Ξεκίνημα»**, κατά τα πρότυπα του ταμείου εγγυοδοσίας μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων. Το ταμείο προστίθεται σε όλα αυτά που έχουμε προτείνει για τις ασφαλιστικές εισφορές των νέων εργαζομένων και για τα επιδόματα ανεργίας. Πρόκειται για μια ενεργητική πολιτική **σε συνεργασία με το τραπεζικό σύστημα**, το οποίο πρέπει να αντιληφθεί και το κοινωνικό του ρόλο. Συγκεκριμένα, το «ξεκίνημα» αφορά εγγυημένα δάνεια με επιδοτούμενα επιτόκια και μακρά περίοδο χάριτος, ευέλικτους προσωπικούς διακανονισμούς ανάλογα με την περίπτωση, με τη μορφή σπουδαστικών δανείων για τους νέους φοιτητές και φοιτήτριες, δανείων πρώτης κατοικίας νέων ζευγαριών, και κυρίως δανείων έναρξης επαγγέλματος-επιτηδεύματος για νέους επιστήμονες, νέους επαγγελματίες, νέους αγρότες.

β. **Την ίδρυση «Ταμείου Κοινωνικής Οικονομίας»** που θα στηρίζει τους ΟΤΑ και φορείς της κοινωνίας των πολιτών (για την ανάπτυξη του λεγόμενου «Τρίτου Τομέα») στην πολιτική τους για την απασχόληση ανέργων άνω των 50 ετών προκειμένου να καλυφθούν οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους, όπως και εκείνων που χαρακτηρίζονται ως μακροχρόνια άνεργοι. Οι νέοι και οι νέες που παραμένουν εκτός αγοράς εργασίας εντάσσονται όχι μόνο στον ΟΑΕΔ, αλλά και στο Ταμείο Κοινωνικής Οικονομίας, ώστε να αξιοποιούνται οι δεξιότητες που έχουν προσφάτως αποκτήσει από τις σπουδές τους.

γ. **Τη λήψη μέτρων προστασίας του χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος από την ακρίβεια και τον πληθωρισμό.** Αναλαμβάνει η ΕΣΥΕ την υποχρέωση να ανακοινώνει τον «πληθωρισμό του φτωχού» κι όχι μόνον τον μέσο στατιστικό πληθωρισμό. Ο «πληθωρισμός του φτωχού» θα λαμβάνεται υπόψη στη διαμόρφωση της εισοδηματικής πολιτικής και στον καθορισμό του εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης (όριο φτώχειας). Αναδιανέμονται κατά τη λογική αυτή οι έμμεσοι φόροι έτσι, ώστε να έχουμε μια χειροπιαστή ελάφρυνση των αγαθών και των υπηρεσιών ευρείας κατανάλωσης, σε αντίθεση με αγαθά και υπηρεσίες που προϋποθέτουν υψηλότερα εισοδήματα.